

Ah Delikanlım

– Banu Uludağ · 09 Temmuz 2012

Kurtuluş'ta,
Son duraktaki Rum kilisesinin yanında
Sefa çıkmazında
Otururdu anacığıyla bizim sokakta
Sene bin dokuz yüz altmış bilmem kaç
Ah pos bıyıklı delikanlım, kollarını bana aç

Kırmızı renkli anadol arabasıyla
Girerdi düşüme gece karanlığında

Gündüzleyin Osmanbey'e dolmuşçuluk yapardı
Akşamleyin Feriköy'e Muazzez'in meyhanesine kaçardı
Geceleyin mahallede sarhoş nara atardı
Camda O'nu beklediğimden bi habardı
Ah delikanlım! Kalbimi çaldı!

Ben O'na sevdalı, yanık
O, Ermeni güzeli Maryam'a aşık
Gayr-ı müslim gelin istemez anası
Ama delikanlım dinlemez, artar aşk yarası
Adaklar adardım Eyüp Sultan'a
Yalvarırdım her gün Tanrı'ma
Delikanlımı papaz büyüyle kör eden
Maryam'dan kurtarmasına
Ah delikanlım! Bunu bana yapma!

Ve bir gün kaçırmış Ermeni güzelini...
Delikanlımın anası ağlar
Maryam'ın ailesi İsa'ya dert yanar
Ah delikanlım! Bu elem kalbimi yorar

Gördüm ki aşkın adı papaz büyüü değilmiş
Aşk her şeyin üstündeymiş
İki gönül bir olunca din bahaneymiş
Tek taraflı aşk ise ölüm gibiymiş

Kurtuluş'ta
Son duraktaki Rum kilisesinin yanında
Sefa ıkmazında
Otururum hala camda
Sene bin dokuz yüz seksenler
Sahipsiz anılar üzerime gelirler

O Őimdi benim
Yitirdiđim düşüm, genç kızlık ryam
Adını koyamadığım sevdam

O Őimdi benim
Camdan dahi olsa hl görmeye doyamadığım
Tek aşkım, ah delikanlım!

BANU ULUDAĞ